

Formanden: Jeg tillader mig at foreslaa, at disse to Forslag til Rigsdagsbeslutning underkastes to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse herimod, er dette Forslag vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Geodætisk Instituts trigonometriske Stationer m. v.

Formanden: Denne Sag skal jeg lade udgaa af Dagsordenen, da der er fremsat Anmodning derom.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Udsættelse af Tvangsauktioner over Landbrugsejendomme.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 83; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 115).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget som Helhed sattes til Forhandling.

Ordføreren (Hans Rasmussen): Saaledes som dette Lovforslag nu foreligger her, afviger det paa enkelte Punkter fra den Affattelse, Folketinget havde givet det. Landstinget har dels ændret Lovforslagets § 1, dels tilføjet et Par nye Paragraffer. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Udredning af Enkelthederne i alle disse Ændringer, men blot gøre følgende Bemærkninger.

For § 1's Vedkommende har man ment det ønskeligt, at der blev fastsat en mere bestemt Grænse for den Frist, indenfor hvilken Begæring skal foreligge fra den, der ønsker en Tvangsauktion udsat. Man har ud fra Hensigtsmæssighedshensyn ment det ønskeligt — og det kan jeg ganske tiltræde —, at naar Indsigelse mod Tvangsauktion foreligger, sendes der en Meddelelse til alle interesserede om det Forhold, der saaledes er kommet til at foreligge. Videre har man i det høje Landsting i den samme Paragraf ændret Ordlyden, saaledes som den forelaa her fra Folketinget, med Hensyn til Udsættelse af en begæret Tvangsauktion. Man har ønsket noget skarpere at betone, at Udsættelsen ikke maa være længere end højst

nødvendigt. Herom har vi imidlertid i dette høje Ting været enige fra Sagens første Stadium, nu er det udtrykt paa en noget anden Maade, men jeg skal ingen Indvending gøre derimod. Der er ligeledes ændret en lille Smule i Bestemmelserne med Hensyn til det Paalæg, der kan gives en Ejendomsbesidder, der kommer i den Situation, som Lovforslaget tager Sigt paa, idet dette Paalæg foruden de Foranstaltninger, han modtager Paalæg om at foretage, ogsaa gælder med Hensyn til at undlade at foretage det, der maatte være nødvendigt, for at en Ejendom kan bevare sin Panteværdi. Dette maa siges at være i sin Orden. Jeg gik i øvrigt ud fra, at det var noget, der vilde følge af sige selv, naar et Paalæg skulde gives en Ejendomsbesidder i en Situation som den, der her er tænkt paa.

Det høje Landsting har dernæst indsat en ny § 2, der er foranlediget ved, at der var opstaaet Tvivl med Hensyn til Bevarelsen af Panteretten for Renter. Adskillige vil maaske mene, at det ikke i og for sig var særlig paakrævet at faa denne Bestemmelse ind i Loven, men da der faktisk har været Tvivl til Stede, er det vel i sin Orden, at det her ganske bestemt siges, hvorledes Forholdet er paa dette Punkt.

Endelig er der tilføjet en § 3, som ligeledes har sin Oprindelse i en opstaaet Tvivl, nemlig en Tvivl om, hvorvidt den gamle Regel i Christian den Femtes Danske Lov om Retten til at tage et Pant til Brugelighed berøres af den Lov, her er Tale om. Jeg har erfaret, ogsaa ved Samtaler med Kolleger her i Rigsdagen, at der har været forskellige Opfattelser af dette Forhold. Nu skal jeg ikke komme ind paa at tale om, hvad jeg selv som Lægmand var mest tilbøjelig til at mene om denne Sag, men blot tillade mig at anbefale det Forslag, der her foreligger fra Landstinget, og som altsaa fjerner den Tvivl, der maatte være med Hensyn til dette Forhold. Denne nye § 3 siger, at Reglerne i denne Lov ogsaa finder Anvendelse paa det Forhold, der er tænkt paa i Christian den Femtes Danske Lov. Det synes jeg er fuldt vel motiveret, naar man ser paa den hele Hensigt med denne lille Lov. Selv om det er et yderligere Hensyn, der herved vises Debitor, mener jeg dog, at naar det sker paa den Maade, her er foreslaaet, og naar Loven i det hele er tidsbegrænset, kan der heller ikke fra Kreditors Side indvendes noget imod, at man fastslaar det, der her er foreslaaet.

Jeg skal da med disse Ord anbefale, at Folketinget for sit Vedkommende tiltræder Lovforslaget i den Form, hvori det